

El Mobile des del guarda-roba

Aquests dies he estat escoltant i llegint notícies sobre la gran quantitat de diners que genera el Mobile World Congress, 450 milions, i les oportunitats de feina que genera. Jo he estat un dels que hi he treballat amb la idea de generar uns ingressos extra a canvi de perdre una setmana d'universitat. Mai més. No he treballat, he estat explotat.

El meu sou consistia en 6,25 euros per hora i el meu horari laboral era de vuit del matí a set de la tarda, amb una hora de descans, no remunerada, i dues pauses de quinze minuts. A més, ens feien arribar una hora abans de les vuit, tampoc remunerada, i el torn normalment s'allargava a més tard de les set, ja que encara quedaven maletes o abrics no retornats. No ens van oferir cap mena de 'luxes', ni una sala per treballadors on descansar, ni dinar, ni una simple botella d'aigua, res.

A part d'aquesta situació, incomprensible en un congrés d'aquesta magnitud, cal sumar-hi el tracte i gestió dubtosa de l'empresa que em contractava, Expertus. Uns dies abans de començar el Mobile, l'empresa ens va enviar a mi i a la resta de treballadors, un seguit de documents que havíem d'imprimir, firmar i escanejar. Si no ho fèiem, no treballaríem. Aquests documents eren: un certificat de 'Curso de Capacitación para el desempeño de funciones de Azafatas/os y situaciones de emergencia y evacuación', la negació del consentiment de reconeixements mèdics 'oferts' per l'empresa, una acreditació d'haver rebut informació relativa als riscos generals i específics del nostre lloc de treball i la informació de mesures preventives, riscos derivats del centre de treball, formació teòrica i pràctica, informació relativa a les mesures d'emergència i evacuació... Evidentment no vaig participar a cap d'aquests cursos, com cap dels meus companys, ni vaig rebre cap tipus de formació. Us sona el cas de frau massiu en cursos de formació a Andalusia? Bé, doncs amb remordiments, vaig signar els papers. Necessitava la feina.

En fi, podria entrar també en comentar que el 90% de les hostesses eren dones, mentre els càrrecs importants de les empreses presents en el Mobile els ocupen homes. També en la resta de treballadors explotats per altres empreses, la majoria joves, mentre uns pocs s'enriqueixen... És una sort tenir el Mobile a Barcelona. Espero que si segueix en la nostra ciutat puguem acabar lluitant per uns contractes i unes condicions laborals dignes, o almenys legals.